

עלון מס' 121

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת תצוה

קדושת כלי המקדש

בפרשת "תרומה" – נפגשנו עם **הכלל** – הוא **הבנין** המחובר לקרקע, ומתוך כך אנו נפגשים בפרשתנו עם **הפרטים** – עם **הכלים**.

[השראת השכינה המיוחדת של הרמב"ם מתגלה בסגנונות בניסוחים נפלאים. קודם כל יש "הלכות **בית הבחירה**", שהן היסוד, ואחר כך "הלכות **כלי המקדש** והעובדים בו"]
"כל הכלים שעשה משה – **משיחתן מקדשתן**" (מסכת שבועות דף טו,א) אבל כאשר יש לעשות כלים חדשים כדוגמתן, אז - לא משיחה מקדשתן, אלא "**עבודתן מחנכתן**" (שבועות, שם)

כאשר נתמנה הרב הגריא"ה הרצוג זצ"ל לרב הראשי לישראל, נשא דרשתו בחורבת רבי יהודה החסיד, בעיר העתיקה, ואמר אז בחרדת קודש שהוא עומד במקומו של מרן הרב זצ"ל, וממלא את מקומו.

מרן הרב זצ"ל היה הגרעין היסודי של הרבנות הראשית לישראל, **הראשוניות היסודית שלה**, והוא היה אדם מיוחד וקדוש בבחינת כלי שרת שעשה משה רבינו, שמשיחתו ב"**שמן משחת קודש**" **מקדשתו**, ואחרי הזמן הזה – כך המשיך בהתרגשות - יש להמשיך את עבודתו משום שיש מצב של "**עבודתן מחנכתן**"!

ועוד אמר: **מורי ורבותי! אני תפילה לצור ישראל, כי העבודה תחנך אותי, שאוכל לכהן ככהן גדול במקומו של קודמי "שנמשח בשמן המשחה"!** ("ההד"חוברת י אדר תרצ"ז)